

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Ab Innocentio XI. Ad Innocentium XII.

Luxemburgi, MDCCXLI.

63. Ecclesiæ Catholicæ &c. Constitutio, qua, ad tollendum abusum
illicitarum Capitulationum, quas occurrente vacatione Ecclesiarum, seu
Monasteriorum, ab iis, ad quos electio personarum illis ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74849](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74849)

Constitutiones Nicolai III., Pii V., & Gregorii XIII. in similibus editæ, cum additione penarum, ac prohibitione dictarum Capitulationum sub eisdem penis.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Proemii.

Ecclésiæ Catholicæ per universum Orbem diffusæ regimini, meritis licet imparibus, Divina dispositione præfidentes, ea, quæ à Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, live ad illicitorum, ac præsertim Ecclesiasticæ libertati adversantium juramentorum abusum tollendum, sive ad quancumque avaritiæ labem à personis in sortem Domini vocatis, quas non quæ sua sunt, sed quæ Jesu Christi quærere maxime convenit, excludendam, prudenti, salubrique consilio, ac illo, qui secundum scientiam est, zelo constituta, & ordinata esse noscuntur, Apostolici muniminis nostri patrocinio libenter roboramus, novisque præfidiis, ut servantur exactius, constabilius, ac aliàs desuper concessæ Nobis à Domino potestatis partes studiosa charitate interponimus, sicuti Ecclesiarum omnium, quam gerimus, sollicitudo postulat. Nosque, omnibus maturæ considerationis trutinâ perpensis, ad Omnipotentis Dei gloriam, rectam, ac felicem Ecclesiasticarum rerum directionem, necnon animarum pretioso Unigeniti Dei Filii Domini Nostri Jesu Christi sanguine redemptarum salutem expedire in Domino arbitramur.

Nicolaus III. declarat juramenta generaliter præfita de observandis statutis vel consuetudinibus restringi ad licita, possibilia, & libertati Ecclesiasticæ non obviantia.

§. 1. Dudum siquidem, postquam fel. rec. Nicolaus Papa III. Prædecessor noster, accepto in nonnullis Ecclesiis de eorum consuetudine observari, ut cum earum Prælati ad Ecclesias ipsas primò accederent, vel cum de recipiendis ibidem novis Canonici ageretur, nec Prælatos admitti, nec Canonicos aliter recipi in iisdem Ecclesiis, nisi jurassent statuta, & consuetudines ipsarum Ecclesiarum scripta, & non scripta inviolabiliter observare; Inter Laicos quoque multarum Civitatum, Castrorum, & Terrarum eum consuetudinis morbum in suis Potestatibus, Rectoribus, vel Officialibus assumendis irrepsisse, ut ipsi Potestates, Rectores, & Officiales ad ejusmodi Potestarias, Rectorias, & Officia nullo modo admitterentur, nisi prius se statuta ipsorum locorum clausa servaturos similiter jurassent: In statutis verbò, ac consuetudinibus supradictis interdum aliqua reperiri illicita, sive impossibilia, vel Ecclesiasticæ libertati obviantia; ne sub tali generalitate jurandi sic Jurantibus peccandi occasio præberetur, animarum periculis obfistere cupiens, salubri sua, ac generali Constitutione præceperat, à quibuscumque scientibus contineri in prædictis consuetudinibus, & statutis illicita, impossibilia, vel libertati Ecclesiasticæ obviantia, juramenta hujusmodi nullo modo præstari; Ac præterea decreverat talia juramenta ea intentione faciendâ, vel factâ, ut etiam illicita, vel impossibilia, seu Ecclesiasticæ libertati obviantia observarentur, cum etiam sub tali intentione præstari non possent absque Divinæ Majestatis offensa, in hujusmodi illicitis, impossibilibus, seu libertati Ecclesiasticæ obviantibus non servanda: quin potius pro animarum salute, si sub forma præfata, vel simili aliquos ignorantes prædicta illicita, seu impossibilia, vel libertati Ecclesiasticæ obviantia jurare contigisset, ad observanda dumtaxat licita, possibilia, & libertati Ecclesiasticæ non obviantia Jurantium intentionem referri debere; declarans insuper juramenta sub hujusmodi generalitate qualitercumque, & sub quacumque verborum forma præfata, vel præstanda, ad licita, possibilia, ac Ecclesiasticæ libertati non obviantia dumtaxat extendi, ipsosque Jurantes ad alia per præstationem juramenti hujusmodi non teneri.

Gregor. XIII. prohibuit sive

§. 2. Rec. mem. Gregorius Papa XIII. etiam Prædecessor noster per quasdam suas desuper sub

plumbo expeditas literas, quarum initium: *Inter Apostolicas* &c. prædictam Nicolai Prædecessoris Constitutionem, itidemque alias omnes Canonicas sanctiones de abusu, & reprobatione juramentorum hujusmodi promulgatas innovavit, voluitque eas ubique ab omnibus, etiam quoad præterita, inviolabiliter observari. Præterea præcepit, & interdixit Prælati, Canonici, & aliis supradictis, necnon Ecclesiarum Capitulis, & Monasteriorum, cæterisque Conventibus, Civitatum quoque, Castrorum, & Terrarum Communitatibus, & personis quacumque Dignitate præditis, ne ulla omnino juramenta illicita, impossibilia, damnosa, vel libertati Ecclesiasticæ, aut decretis Concilii Tridentini obviantia, sive ante, sive post electiones, confirmationes, provisiones, receptiones, admissiones, aut alios actus ubicumque, ac quocumque tempore, etiam prætextu cujusvis consuetudinis quantumcumque tempore observata, quæ potius corruptela esset censenda, sive in genere, sive in specie præstare, reddere, vel exigere, neve super præstitis, redditis, vel exactis eo usque quempiam in iudicio, vel extrâ illud inquietare auderent quoquomodo, vel turbare.

§. 3. Ac illos, qui juramenta illicita, impossibilia, damnosa, vel Ecclesiasticæ libertati, aut decretis dicti Concilii obviantia exigere contendissent, Episcopos quidem, & alios quoscumque Pontificali Dignitate præditos à divinis suspendit; Capitula verò, Conventus, eorumque Ecclesias, & loca omnia interdicto Ecclesiastico supposit, ac singulares personas excommunicationis sententiâ innodavit, inhabilesque fecit ad obtenta, & alia obtinenda eo ipso, sibi, & Romano Pontifici pro tempore existenti relaxationem suspensionis, & interdicti, necnon absolutionem ab excommunicationis sententiâ hujusmodi perpetuò reservavit. Decernens eos, qui talia juramenta scienter præstitissent, usu, & commodo rei, ac gratiæ, cujus causâ jurassent, eo ipso privatos esse; alios verò ignorantes ad præstitorum juramentorum hujusmodi observationem minime teneri, & aliàs prout in præfatis Gregorii Prædecessoris literis, quarum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresse, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

§. 4. Porro antequàm literæ hujusmodi emanassent, similis mem. Pius Papa V. etiam Prædecessor noster, ejusmodi Concilii Tridentini decretis, quibus, ne quidquam, quod in usus pios non convertatur, in electione, præsentatione, nominatione, institutione, confirmatione, collatione, vel alia provisione, sive admissione ad possessionem alicujus Cathedralis Ecclesiæ, vel beneficii, Canonici, aut Præbendarum, vel partem proventuum, seu ad distributiones quotidianas quoquomodo perfolvi possit, strictissime prohibetur, in hærens, suam hac in re Constitutionem ediderat tenoris, qui sequitur, videlicet: Pius Episcopus Servus Servorum. Ad perpetuam rei memoriam. Durum nimis, & incommodum arbitramur, quòd Ecclesiarum Ministri in iis, quæ ad ipsorum sustentationem suppeditant, dispendia patiantur. Quocirca cum hanc ad rem, simulque prohibendam ab Ecclesia Dei avaritiæ pravitatem, editas ante hac sanctiones minime satis esse intelligimus, novæ Constitutionis subsidio cogimur providere. Cum itaque alias ex plurium Ecclesiarum Cathedralium, & Collegiarum Constitutionibus, aut ex prava consuetudine observari intelligeretur, ut in electione, præsentatione, nominatione, institutione, confirmatione, collatione, vel alia provisione, sive admissione ad possessionem alicujus Cathedralis Ecclesiæ, vel beneficii, Canonici, aut Præbendarum vel partem proventuum, seu ad distributiones quotidianas certæ conditiones, seu deductiones ex fructibus, solutiones, promissiones, compensationes vel illicitæ, aut etiam quæ in aliquibus

ante, sive post electionem præstari juramenta illicita, impossibilia, damnosa, aut obviantia libertati Ecclesiasticæ, seu Decretis Conc. Trid.

Poenæ adversus contravenientes.

B. Pii V. Constitutio pro observatione Decreti Conc. Trid.

Tenor dictæ Constitutionis

Dispositio
Concilii
Trid. cap.
14. sess. 24.
de ref.

Abolentur
Statuta,
Privilegia,
Consuetudi-
nes,
etiam in-
memorabiles,
quibus ren-
ditus post
officiorum
vacaciones
applican-
tur mensæ
Episcopali,
Capitu-
lari, aut
Canonicis

Abolentur etiam
Constitu-
tiones,
quæ novi-
ter provi-
sus obli-
gant ad
juramen-
tum de
premissis
observan-
dis, aut ad
tribuen-
dum ali-
quid Con-
canonicis
pro rece-
ptione.

Imponit
pœnas
contrave-
nientibus,

Ecclesiis dicuntur Turnorum lucra, interpone-
rentur, licet Sancta Synodus hæc detestata, man-
daverit Episcopis, ut quæcumque hujusmodi, quæ
in usus pios non converterentur, atque ingressus
eos, qui simoniacæ labis aut sordidæ avaritiæ sus-
picionem haberent, fieri non permitterent, ipsique
diligenter de eorum constitutionibus, sive con-
suetudinibus, super prædictis cognoscerent, &
illis tantum, quas probarent, exceptis, reli-
quas ut pravas, & scandalosas rejicerent;
Eos vero, qui adversus prædicta quavis ratio-
ne commisissent, pœnis contra Simoniacos edi-
tis teneri decreverit; Multorum tamen indomita cu-
piditate tam prædicta, quam alia ad beneficium, &
commodum ipsorum Ministrorum edita, aut omni-
nò contemnuntur, aut in varios sensus traducta
perperam eluduntur. Quare Nos pro Divini cultus
exercitio, simulque evocatorum ad illum, auxi-
lio plenius, evidentiusque consulendum fore rati,
revocamus, & abolemus omnia, & quæcumque
privilegia, consuetudines, & statuta quarumcum-
que Ecclesiarum Cathedralium, & Metropolitanarum,
ac majorum, necnon Collegiarum, etiam
juramento, Confirmatione Apostolica, aut alio
quovis præsidio munita, ac etiam supra hominum
memoriam, & longissimo, & quocumque tem-
pore etiam continuo observata, sive pro solvendis
Ecclesiarum, vel Prælatorum debitis, sive pro sup-
portandis illorum oneribus, sive aliis etiam majori-
bus, maximis, & urgentissimis causis concessa,
& approbata, ac etiam multiplicatis vicibus innova-
ta, extensa, & moderata, quod vacantibus ipsa-
rum Ecclesiarum Dignitatibus, Canonicatibus, Præ-
bendis, portionibus, beneficiis, & officiis, fru-
ctus, ac etiam quotidianæ distributiones ex eis pri-
mo ab ipsa vacatione anno, aut longiore, vel etiam
breviore tempore proventuri, mensæ Episcopali,
seu Capitulari, aliove loco integrè, vel partim re-
maneant, seu applicentur, aut in communes usus
cedant, seu inter alios Canonicos, & personas Ec-
clesiæ, seu Capituli dividantur. Quodque nullus
etiam Apostolica autoritate provisorius in Canonicum
recipi, aut ad dignitatem, seu portionem, benefi-
cium, vel officium admitti, vel alias in ejus pos-
sessionem induci possit, nisi prius de observandis
hujusmodi privilegiis, consuetudinibus, & statu-
tis juramentum præstiterit, & obtenta illorum de-
rogationis, ac fructuum, & distributionum per-
ceptioni renunciaverit, seu Capitulo, & personis
prædictis cesserit, seu (ut appellant,) dulciaria,
aut quid aliud præstiterit; quorum omnium tenores,
causas, & effectus habemus præsentibus pro
expressis, quibuscumque illa concepta sint formu-
lis, necnon irritantibus, & aliis decretis roborata.
Volentes ea omnia vires, & effectum de cætero non
habere. Præcipimus igitur, & interdicimus omni-
bus Episcopis, Capitulis, Collegiis, & personis,
ad quos id pertinet; ne posthac fructus, aut di-
stributiones hujusmodi, nec prorsus ullam eorum
partem retineant, neve ipsorum cessionem, vel
renunciationem, aut dulciaria, vel alia quomo-
documque petant, vel exigant, aut quemquam
sive Ordinaria, sive Apostolica autoritate provi-
sum, ad præstandum hujusmodi juramentum indu-
cant, aut illi prædicta non facienti possessionem im-
pediant, vel remorentur. Quicumque contrafecerit,
si Ecclesiarum Antistites, tamdiu à Pontifica-
lis officii exercitio sint suspensi, donec satisfactione
prævia illis per Sedem Apostolicam suspensio relaxetur;
Capitula vero, & Collegia quæcumque Ec-
clesiastico subiaceant interdicto, ac singulares perso-
næ in excommunicationis sententiam incurrant, à
qua, nisi in mortis articulo constitutæ, ab alio,
quàm à Romano Pontifice, absolutionis beneficium
nequeant obtinere. Decernentes hujusmodi præ-
stita juramenta non tenere, nec quemquam illis obli-
gari, quinimò jurantes in hujusmodi censuram in-
cidere, necnon irritum, & inane quicquid secus fu-
per his per quoscumque scienter vel ignoranter

contigerit attentari. Et nihilominus statuimus, ut
ubicumque hujusmodi fructus, & distributiones
Fabricæ, vel Sacrifiæ, aut alterius pii loci usibus
ultrà semestre tempus reperiuntur concessi, horum
dumtaxat dimidia pars ipsi Sacrifiæ, vel Fabricæ,
aut pio loco deinceps tribuatur, alteram verò Bene-
ficiati prædicti integrè percipiant. Non obstanti-
bus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostoli-
cis, cæterisque contrariis quibuscumque; aut si
aliquibus communiter vel divisim ab Apostolica
sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, aut
excommunicari non possint per literas Apostolicas,
non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad
verbum de indulto hujusmodi mentionem, decreto
prædictæ Synodi, ac etiam Constitutione fel. recordat.
Joannis Papæ XXII. quæ incipit: Suscepti, & aliis
Juribus, hac de re disponentibus, nihilominus alias
in suo robore duraturis. Cæterum per prædicta non
intendimus illis præjudicare Capitulis, Collegiis,
Mensis, aut personis fructus, & distributiones inter
vacationem beneficiorum, & eorum collationem,
sive possessionis apprehensionem provenientes ex
statuto, consuetudine, vel privilegio hujusmodi
percipientibus, vel retinentibus, quo minus ipsi il-
los interim, ut antea, exigere valeant, & habere.
Postremo volumus, ut præsentium exempla etiam
impressa, Notarii publici manu, & Prælati Ecclesi-
astici, ejusve Curie sigillo obsignata, eandem illam
prorsus fidem ubique locorum in Judicio, & extrà
illud faciant, quam facerent ipsæmet præsentibus, si
essent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino ho-
minum liceat hanc paginam nostræ revocationis,
abolitionis, præcepti, interdicti, decreti, statuti, in-
tentionis, & voluntatis infringere, vel ei ausu teme-
rario contraire; Si quis autem hoc attentare præ-
sumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Bea-
torum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit in-
cursurum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum,
Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingente-
simo septuagesimo, Pridie Kal. Junii, Pontificatus
Nostræ Anno quinto.

§. 5. Cum autem, sicut, non sine gravi animi no-
stri dolore, ex quampulurum, ac præsertim nonnullorum
Venerab. fratrum Archiepiscoporum, ad Apo-
stolatum nostrum delatis querelis accepimus, adeo
creverit tam salutarium legum transgressorum impu-
dencia, ut non desint, qui sive avaritiæ, quæ est Ido-
lorum servitus, improbo affectu, sive ambitioso Ec-
clesiasticorum graduum cupiditatis consilio ducti, ho-
minibus trepidè paciscentibus fidem habentes, & ta-
men Deo veraciter promittenti minime credentes,
sacras ipsas electiones, quas Sanctissimi Ecclesiæ Can-
ones omni prava pactione submota peragi tam di-
strictè præcipiunt, illicitis, injustis, ac per tot Apo-
stolicas sanctiones reprobatis conventionibus per
Electos, quicumque illi sint, observandis, quibus
Canonica Præsum jurisdictio ut plurimum circum-
scribitur, vacantium Ecclesiarum jura læduntur, ac
ipsius etiam Apostolicæ Sedis autoritas interdum
violatur, temerè inquinare satagant, atque ita abomi-
nationem desolationis in Sanctuarium invehere, sa-
crasque Ecclesiæ Dignitates, ad quas olim nonnisi ex
persecutionis tolerantia ascendeatur, in turpem quæ-
stum, ac tenebrarum negotiationem commutare minime
vereantur, non sine gravissima Ecclesiasticæ disciplinæ
perturbatione, fidelium scandalo, ac salutis anima-
rum detrimento.

§. 6. Hinc est quod Nos, qui libertatis,
jurisdictionis, aliorumque Jurium Ecclesiasti-
corum assertores in Terris à Domino consti-
tuti sumus, omniumque Christi fidelium curam
superna dispositione gerimus, abusus quo-
cumque circa præmissa introductos è medio tol-
lere, illisque in futurum omnem ansam præci-
dere, necnon animarum periculis, quantum
Nobis ex alto conceditur, occurrere cupien-
tes, habitâ super iisdem præmissis cum par-
ticulari Congregatione Venerabilium Fra-
trum nostrorum S. R. E. Cardinalium

Limitatur
prohibitio
quoad me-
diatam,
& ad tem-
pus pro
fabrica,
Sacrifiæ,
& locis
piis.

Declara-
tur prohi-
bitio non habere
locum
durante
vacatione,
ubi viget
Statutum,
Consuetu-
do, aut
privile-
gium.

Sanctio
pœnalis.

Dat. Con-
stitutionis
Pianæ.

Continua-
tio Constitu-
tionum
Sanctissimi
promoti-
vo eradi-
candi abu-
sus Capitu-
lationum
in electioni-
bus.

Ex voto
Congrega-
tionis par-
ticularis
ex corpore
Congrega-
tionis
Interpre-
tum Con-
cilii.

ejusdem

Primo loco confirmatur Constitutio- nes praefer- tas.

Adjungitur poena privationis Digni- tatum.

Prohibet fieri Capitu- lationes ante ele- ctionem, seu postu- lationem.

Quatenus fiant, de- clarat nul- las, & ir- ritas, & ju- ramentum non obli- gare.

Si fiant post ele- ctionem, vel postu- lationem, deferantur ad S. Sedē & donec ab illa ap- probentur non obli- gant.

Per prae- sentem Co- stitutionē non cen-

eiusdem Concilii Tridentini Interpretum, qui rem maturē discusserunt, diligenti deliberatione, de illorum consilio pariter, & assensu, ac etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicae potestatis plenitudine, omnia, & singula praemissa à praefatis Nicolao, Pio, & Gregorio Praedecessoribus constituta, ordinata, interdicta, Decreta, & respectivē declarata, ut praefertur, expeditasque de super illorum Constitutiones, seu Litteras supradictas tenore praesentium perpetuò approbamus, confirmamus, & innovamus, illisque perpetuē, atque irrefragabilis Apostolicae firmitatis robur, patrocini- um, & praesidium adjicimus.

§. 7. Præterea, ut eadem praemissa firmius, atque inviolabilibus de cætero observentur, ultra omnes, & singulas poenas in iisdem Constitutionibus, seu Litteris impositas, privationis Digni- tatum, Canoniciatum, & Praebendarum, alio- rumque beneficiorum Ecclesiasticorum, & quoad Regulares, etiam vocis activæ, & passivæ, ac graduum, munerum, & officiorum quorumcum- que per eos respectivē obtentorum, perpetuæque inhabilitatis ad illa, & alia similia, vel dissimilia quaecumque in posterum quomodolibet obtinenda poenas per contravenientes ipso facto, absque alia declaratione incurrendas, adjungimus.

§. 8. Porro ad penitus extirpandum, atque evellendum abusum capitulationum, pactionum, conventionum, concordatorum, seu statutorum quorumcumque, quæ perperam, ac adversus Sa- crorum Canonum, & Constitutionum Apostolica- rum dispositionem, occurrente Ecclesiarum qua- rumlibet, praesertim Cathedralium, & Metropo- litanarum, seu Monasteriorum quorumvis vacatio- ne, ab iis, ad quos electio personarum idonea- rum ipsis Ecclesiis, seu Monasteriis ad electionem huiusmodi respectivē praeficiendarum juxta pri- vilegia, & indulta Apostolica eis desuper con- cessa, aut aliis legitimē spectat, sive ante, sive post electionem praedictam interdum iniri, condi- aut fieri consueverunt, motu, scientia, delibera- tione, & potestatis plenitudine paribus earum- dem tenore praesentium omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spe- ctabit, cuiuscumque status, gradus, ordinis, con- ditionis, praeminentiæ, vel dignitatis fuerint, sub eisdem omnino poenis superius expressis, quarum absolutionem, seu relaxationem Nobis, & Romano Pontifici pro tempore existenti dum- taxat specialiter reservamus, distictē prohibemus, & interdicimus, ne capitulationes, pactiones, conventiones, concordata, seu statuta huiusmodi ante ipsam quidem electionem, seu etiam postula- tionem de cætero inire, concedere, aut facere au- deant quovis modo seu praesumant.

§. 9. Illaque proinde, quatenus de facto con- tra praesentis nostrae prohibitionis formam inita, condita, seu facta fuerint, nulla, inania, invali- da, irrita, viribusque, & effectu penitus, & om- ninò vacua, ac nullius roboris, & momenti esse, & perpetuò fore, neminemque ad illorum, seu cuiuslibet eorum, etiam si iuramento vallata sint, observantiam teneri, aut obligatum existere, vel fore decernimus, & declaramus.

§. 10. Quæ verò electione, seu postulatione huiusmodi secuta quomodolibet iniri, condi, seu fieri contigerit, ad Nos, seu eundem Romanum Pontificem pro tempore existentem quamprimum deferri, atque ita nostro, & Sedis Apostolicae ju- dicio subijci praecipimus, suspensâ interim eorum omnium, & singulorum executione, donec, & quousque ab eadem Sede, sine cuius autoritate nihil omninò in similibus pacisci fas est, Apostoli- cae confirmationis robur in totum, vel in partem receperint.

§. 11. Cæterum per praesentes non intendimus ea, quæ ante hac contra supradictarum Nicolai, Pii, & Gregorii Praedecessorum, seu forsan alia-

rum Apostolicarum Constitutionum, seu Littera- rum formam quomodolibet gesta fuerint, ullatenus approbare, nec poenas ea de causa per trans- gressores incurfas remittere, vel condonare.

§. 12. Decernentes pariter easdem praesentes Litteras, & in eis contenta quaecumque, etiam ex eo, quod quilibet in praemissis, seu eorum aliquo jus, vel interesse habentes, seu habere quo- modolibet praetendentes, cuiuscumque status, gradus, ordinis, praeminentiæ, & dignitatis exi- stant, & aliis specifica, & individua mentione, & expressione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ, prop- ter quas praesentes emanarint, sufficienter adduc- tæ, verificate, & iustificatae fuerint, aut ex alia quacumque, quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, praetextu, & capite, etiam in Cor- pore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læisionis nullo unquam tempore de sub- reptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vicio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensu, aliove quolibet, etiam quantumvis mag- no, & substantiali, ac incognito, & inexcogi- tabili, individuumque expressionem requirente de- fectu notari, impugnari, infringi, invalidari, re- tractari, ad terminos juris reduci, seu in contro- versiam vocari, aut adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato, aut etiam motu, sci- entia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato quempiam in iudicio, vel extrâ illud uti, seu se juvare posse, sed ipsas praesentes Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sorti- tiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spe- ctabit, inviolabiliter, & inconcusse observari; Sic- que & non aliter in praemissis per quoscumque Iu- dices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis præfatæ Nuncios, aliove quoslibet quacum- que praeminentia, & potestate fungentes, & fun- cturos; Sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & autoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis autoritate scien- ter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 13. Non obstantibus praemissis, ac, quate- nus opus sit, Nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ Regulâ de jure quæsto non tollendo, aliisque Apo- stolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus vel specia- libus Constitutionibus, & Ordinationibus, nec- non Ecclesiarum, & Monasteriorum quorumvis, & illorum Ordinum, aliisque quibuscumque, etiam ju- ramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis eisdem Ecclesiis, Monasteriis, ac Ordinibus, illorumque Praefulibus, Capitulis, Abbatibus, aliisque Superioribus, & personis quibuslibet sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuscumque, etiam de- rogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque & aliis De- cretis, etiam motu, scientia, & potestatis pleni- tudine paribus, ac Consistorialiter, & aliis quo- modolibet in contrarium praemissorum concessis, ac quantiscumque vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam- si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eo- rumque totis tenoribus specialis, specifica, expres- sa, & individua, ac de verbo ad verbum, non aut- tem per clausulas generales idem importantes men- tio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, teno- res huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil

sentur re- mittere poe- na incuris juxta alias praece- dentes.

Decreta ro- borantia.

D. rogatio- nes.

Etiā im- memorabi- lis.

penitus omisso, & formâ in illis traditâ observatâ exprimerentur, & infererentur, præsentibus plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliâs in suo robore permanfuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac plenissimè, & amplissimè derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Etiâ privilegiis Apostolicis specialibus de non excommunicando.

Publicatio in Urbe vim habeat intimatio- nis personalis.

§. 14. Aut si præfatis, vel aliis quibuscumque communitè, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

§. 15. Ut autem eadem præsentem Literâ ad omnium noticiam facilius deveniant, volumus illas, seu earum exempla ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, Curiaque generalis in Monte Citorio, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari; Sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent.

Transsumptorum fides.

Datum 22. Septembris 1695. P. A. S.

§. 16. Utque ipsarum præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio, quam extrâ illud ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 22. Septemb. 1695. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

J. F. Card. Albanus.

Publicatio per affixio- nem.

Anno à Nativitate Domini Nostri JESU Christi millesimo sexcentesimo nonagesimo quinto, Indictione tertiâ, die verò vigesima quarta Septembris, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri, Domini INNOCENTII Divinâ Providentiâ Papæ XII. Anno Quinto: Supradicta Constitutio affixa, & publicata fuit ad valvas Ecclesiæ Sancti Johannis Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ, Curiaque generalis in Monte Citorio, Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Gregorium Stragium ejusdem Sanctissimi Domini Nostri Papæ Curso-rem.

MARCUS AURELIUS PELLICIA

Magister Curforum.

LXIV.

Confirmato Literarum Innocentii Papæ XI. super reductione Magistrorum, aliorumque Graduatorum Ordinis Fratrum Prædicatorum ad numerum pro unaquaque Provincia stabilitum, ac super aliis eundem Ordinem respicientibus provisionibus editarum, cum annulatione forsan gestorum adversus illarum formam.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium à desiderio promovendi institutionem disciplinæ regularis.

EX injuncto Nobis cœlitus Apostolicæ servitutis munere ea, quæ à Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostis promovendæ inter Christianos, Divinis obsequiis sub suavi Religionis iugo mancipatos, Regularis disciplinæ studio sapienter disposita esse noscuntur, ut solidiori robore perennent, Apostolici muniminis Nostri præsidio

libenter constabili- mus, ac aliâs desuper sollicitudinibus, & providentiæ Nostre partes interponimus, sicut conspiciamus salubriter in Domino expedire.

§. 1. Aliâs siquidem super reductione Magistrorum, aliorumque Graduatorum Ordinis Fratrum Prædicatorum ad numerum pro unaquaque Provincia dicti Ordinis respectivè stabilitum, necnon super diversis aliis executionem eorum, quæ per Constitutiones, & Capitula Generalia Ordinis huiusmodi præscripta reperiuntur, potissimum respicientibus Ordinationibus, emanant à fel. record. Innocentio Papæ XI. Prædecessore Nostro Literâ in simili forma Brevis tenoris, qui sequitur, videlicet: Innocentius Papæ XI. Ad futuram rei memoriam. In supremo Militantis Ecclesiæ folio per inextinguibilem Divinæ bonitatis abundantiam, meritis licet imparibus, collocati, muneris Nostri partes esse intelligimus, ut ea, quæ Religiosorum Virorum Ordinibus in Ecclesiâ Dei pie, sanctæque institutis detrimentum adferre, regularemque in eis disciplinam perturbare noscuntur, ad æquitatis, & Justitiæ terminos reducere satagamus, sicut omnibus maturæ considerationis trutinâ perpensis, ad Omnipotentis Dei gloriam, & Religioni felitem progressum, ac incrementum salubriter expedire in Domino arbitramur. Cum itaque (sicut accepimus) Magistri, alique Graduatii Ordinis Fratrum Prædicatorum, propter assiduum ministerium, quod eis exhibetur, necnon expensas, quas Communitatibus occasione Capitulorum Provincialium adferunt, ac exemptionem à Choro, aliasque prærogativas, quibus fruuntur, Provinciis ipsius Ordinis valde onerosi existant; Et licet certus ejusmodi Magistrorum, & Graduatorum pro unaquaque Provincia numerus per Capitula Generalia dicti Ordinis, ad petitionem ipsarum Provincialium, quæ propriarum virium consilia ita ordinari desideraverant, stabilitus reperitur, cum expressa prohibitionem, ne eadem Provincie alios petere valeant, neve huiusmodi numerus unquam excedatur, nisi in casu quo Magister Generalis Ordinis prædicti pro tempore existens ex aliqua urgenti causa aliter disponeret: nihilominus Magistrorum, aliorumque Graduatorum huiusmodi multitudo in dicto Ordine absque ulla urgenti causa per nimiam præteritorum Magistrorum Generalium ipsius Ordinis facilitatem, atque indulgentiam adeo excreverit, ut Provinciis prædictis intolerabilis existat, & quod pejus est, inter eos nonnulli reperiantur ad Magistrum, aliosque gradus promoti, qui officia per Constitutiones Ordinis præfati ad id præscripta non exercuerunt, sed cum quibus perinde ac si officia huiusmodi exercuissent, dispensatum fuit: Hinc est, quod Nos ejusdem Ordinis, illiusque Provincialium augmento, & commodis, prosperoque, & felici regimini, & gubernio, quantum Nobis ex alto conceditur, providere, regularisque disciplinæ vigorem tueri, & sicubi collapsus sit, restituere cupientes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostis, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Magistros, aliosque Graduatios dicti Ordinis ad numerum per Capitula Generalia pro unaquaque Provincia respectivè stabilitum, ut præfatur, ita ut in eo numero in singulis Provinciis huiusmodi respectivè connumerati remaneant antiquiores tantum, qui functiones, & munera per Constitutiones, & Capitula Generalia huiusmodi præscripta realiter, & cum effectu exercuisse reperiuntur, sine ullo tamen præjudicio illorum, qui à Sede Apostolica immediate promoti sunt, quos suis prærogativis supra numerum huiusmodi gaudere volumus, tenore præsentium reducimus. Porro circa Supranumerarios à præfatis Magistris Generalibus promotos, harum serie mandamus dilecto filio moderno Magistro Generali dicti Ordinis, ut adhibito maturo Religiosorum gravium consilio, illorum qualita-

Tenor Constitutionis Innocentii XI. super reductione Graduatorum in Ordine S. Dominici.

Magistri, alique Graduatii propter ipsorum exemptiones, & prærogativas sunt oneri.

Magistrorum, & Graduatorum numerus ultra præfixum nimis excrevit.

Aliqui ex promotis non adimpleverunt præscripta Constitutionum pro gradibus assequendis.

Fit red- ctitio ad numerum præscriptum in qualibet Provincia, & remanent tantum in numero, qui habent requisita, & qui immediate à Sancta Sede promo- ti sunt.